

му се именувалъ Иванъ Гайдарджиолу, а името на майка му било Елка. Прѣдполагатъ Никола даскалъ да е роденъ въ края на минжлото или въ началото на настоящето столѣтие. Образование той получилъ въ родното си мѣсто (вѣроятно при учителитѣ: Никифоръ Рилецъ и Прокопи); билъ жененъ, ималъ 9 дѣца, учителствувалъ въ Севлиево въ продължение на 50 и повече години и умрѣлъ въ най-голѣма сиромашия. Въ последнитѣ години на живота си той билъ огорчаванъ и даже уризенъ отъ нѣкой свои съграждани. . . Той умрѣлъ на 14-й Септемврий 1871 година. Отъ неговаржка писани или преписани работи ний знаемъ следующитѣ:

а) 50-60 писма, които съставляватъ единъ видъ актове потѣкнителни или договори и проч. и които се пазятъ сега въ общинското управление;

б) „Прѣдсказаніе Мартина Зедека“;

в) Посланія къмъ слугамъ моимъ шумилу Ванкъ и Петрушкъ“; тѣ сж преписани отъ руски езикъ въ 1826 лѣто;

г) „Слово святаго апостола Павла како билъ вознесенъ до трѣтю небо“;

д) „Наставленіе за поститѣ“ и „Мѣсецословъ бѣлгарски и турскъ“, писани въ лѣто 1827;

е) „Слово за страшния сѣдъ“ (не цѣло);

ж) „Слово второе святаго пророка Даніила“ (не цѣло);

з) „Писмо прѣдзначено за „родолюбивитѣ бѣлгари, които живѣятъ внѣ отъ прѣдѣлитѣ на поробена Бѣлгария“ — писмото е безъ подписъ и безъ дата. (Стр. 43 и 44).

Кжщата на Даскалъ Никола срещу прогимназията гр. Севлиево. 13